

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

IRINA
VASILESCU

FII FERICIT ACUM

O CĂLĂTORIE CĂTRE COMORILE PREZENTE ÎN JURUL TĂU ȘI ÎN TINE

Ediția a doua, adăugită și revizuită

FLOARE DE IRIS

” Despre Irina pot să spun cu mâna pe inimă că este sursa mea de inspirație. Atunci când am momente dificile și nu am chef de nimic, deschid textele Irinei și îmi trece orice supărare. În multe cazuri am citat-o la ședințele cu angajații și toată lumea a căpătat o sclipire în ochi. Recomand tuturor pastilele ei de motivație din noua sa carte “Fii fericit acum”.

Cristi GĂVAN, București

” Irina, cuvintele tale îmi ating inima și o fac să vibreze într-un mod special.

Ionela DIRMINA, Dubai

” Recunoștință maximă, dragă Irina, pentru aceste rânduri.

Simona STRĂUȚ, București

” Scrierile Irinei ne dezvăluie secvențe prețioase din gândurile și sentimentele ei. Mesajul transmis de Irina este ca un far în noapte care ne dă lumină și speranță și ne ajută să ne întoarcem către sinele nostru plin de iubire. Cartea se citește ușor și cu plăcere pentru că Irina reușește cu măiestrie să ne inducă o bună dispoziție, ca și cum ne-am fi luat doza zilnică de fericire, iubire și încredere. Este, de asemenea, un text valoros, pentru că Irina excelează în descrierea detaliilor, cum ar fi o micuță găză, sau picături sclipitoare de rouă din grădina ei, pe care reușește să le transforme cu măiestrie în prețioase nestemate literare. Trebuie neapărat să citiți această carte și să vă bucurați de ea!

Marie-Jeanne BĂDIȚĂ, București

HARTA COMORII

Povestea adevărată a nașterii libelulei.....	15
La început a fost Cuvântul.....	17
Despre două caracteristici ale cuvintelor și despre tăcere.....	18

NESTEMATELE DINAFARĂ

CĂRĂRILE MINUNATE ALE NATURII.....	21
Primăvara din noi.....	23
Verde și uscat.....	25
Planeta albastră?.....	27
Puternic și fragil!.....	31
Pașii care scriu.....	33
Mugurii de magnolie și Baba Dochia.....	35
Vrabia isteță sau cum să profiți la maximum de resurse infinite.....	39
Cu răbdarea trecem marea!.....	41
Așteptare.....	45
Deschidere.....	47
Fiecare în ritmul lui.....	49
Despre leadership, cu grație.....	51
Măcar dublu!.....	53
Stelele roșii de pe Pământ.....	55
Zona de confort și sporturile extreme.....	57
Pinul de mai și bradul de Crăciun.....	59
Cu inima în palme.....	61
Fericirea poate avea nume de greieri sau flori.....	63
Oglinzi strălucitoare.....	65
Cărări bătătorite și drumuri noi.....	67
Melcul înțelept.....	69
A fi o floare. A fi un copac. A FI.....	71

Culegători-dăruitori.....	74
Cerul în patru zări și norii benefici.....	77
Timiditate?.....	79
Aproape atingând norii.....	81
Zmeura roșie, trandafirul alb și libelula.....	83
Sufletul tău, ca marea.....	84
Despre zâmbet.....	85
Despre lumină.....	87
Lecțiile furnicilor, în ploaia fină a razelor de lumină.....	89
Pumi exploratorul.....	93
Catalpa magică.....	95
Plasa de visuri.....	97
Muntele sau despre eternitate.....	99
Darurile verii și darurile noastre.....	101
Despre prosperitate și cireșe amare.....	103
Tot despre prosperitate și frunze de trandafir.....	105
Forme imperfecte.....	109
Bariere delicate.....	111
Ne place marea!.....	113
Despre maiestuozitate: Petuca și Nucul.....	117
Floarea-fluture cu inimă de tigru.....	119
Portocalul japonez.....	121
Despre păsări călătoare și judecăți de valoare.....	123
Noi, păsări.....	125
Zmeura albă și gândirea <i>out of the box</i>	127
Despre unicitate și darurile ascunse.....	129
La firul ierbii.....	131
Povestea repovestită a merelor de aur.....	132
Despre încredere și întâlnirile minunate ale vieții.....	133
Când frunzele cad.....	135
Aurul lumii în palme.....	137
Despre inteligența emoțională, toamna.....	139
Despre <i>leadership</i> personal.....	143
Fotografiile și picturile din noi.....	145
Maci albaștri, by Sabi.....	147
Zmeura și lecțiile ei.....	149
Când norii se deschid.....	151
Lenea este doar o invenție!.....	153
Soluții creative sau cum rezolvi „imposibilul”.....	155
Prunul, pruna și frunza galbenă.....	157
Noul și vechiul, la început de septembrie.....	159

Soarele de la fereastra iernii.....	161
Smochine, frunze galbene și nuci. O poveste cu Păsări Phoenix.....	163
Dimineață de zahăr.....	165
Toamna-Iarnă.....	167
Depresii de decembrie.....	169
Bradul împodobit la sfârșit de an.....	170
1 ianuarie.....	171
Vântul schimbării.....	173
Inimă de castană.....	175
Bilanț de noiembrie.....	176
Diferența din termometre.....	179
Încotro alergii?.....	181
Dimineți albastre.....	183
Urme care se șterg și urme de neșters.....	187
Velierele.....	189
Cele cinci (?) simțuri.....	191
ITINERARIILE ZILNICE PRESĂRATE CU MĂRGĂRITARE.....	
Azil.....	195
Te strigă fericirea!.....	197
Sens și secundar.....	199
Fuga de noi înșine.....	200
Cuția cu bomboane.....	203
Cum să te bucuri din plin de o călătorie cu tramvaiul.....	204
Soarele, semaforul și filtrul presupunerilor.....	205
Secretul energiei.....	209
De ce căteii fură papuci, iar noi ne furăm căciula?.....	211
Ochelarii de eclipsă și curcubeul invizibil.....	213
Să se facă lumină!.....	217
Despre întuneric.....	218
Vioara Stradivarius și omida verde.....	219
Ce au în comun cafeaua instant, maioneza, bezelele și gestionarea „inteligentă” a timpului?.....	223
Durerile facerii și miracolul celor două catene. Gânduri de 8 Martie.....	227
Primăvara adusă acasă sau despre bucuriile simple ale vieții.....	229
Înălțimea perfectă.....	231
„Sănătate” la cutie și zombi în viață.....	232
Dulapul cu sertare și viața ideală.....	235
Buburuza și îngrijorarea.....	239
Fluturi albi, flori albe și îngeri.....	241

Mesaj în alb.....	243
Întoarcerea în paradis.....	244
Ieșirea din portul și cărți.....	245
Paradoxul logic al mării.....	246
Peisaj alb-negru, sepia sau color?.....	249
Pensoarele Claudiei.....	251
Muzica drumului tău.....	253
Dead-ends... sau ce faci când dai peste un drum fără ieșire?.....	254
Poți oricând să o iei de la capăt!.....	257
De ce ștergătoarele de parbriz și coada căteilor se mișcă de la stânga la dreapta?.....	261
Meciul de hochei.....	262
Despre pisici, metamorfoze și flexibilitate.....	265
Doamna și vagabondul.....	267
Colecția de umbrele vesele într-o dimineață ploioasă.....	269
Tangoul, fotografia și despre infinit.....	271
Trenul vieții.....	273
Treptele dimineții.....	277
Generozitatea la superlativ.....	278
Toleranța, la o ceașcă de cafea.....	279
Pescăruși și avioane sau despre monotonia aparentă a vieții.....	281
Darul salutului.....	282
La patinoar, ca în viață!.....	284
Dai gust vieții tale?.....	285
Inviazia extraterestră, cea de toate zilele.....	289
Frenezie.....	291
Tehnologia secretă de capturare a viselor.....	293
Călătoria prozaică și călătorul romantic.....	296
"Sinucideri" accidentale.....	299
Mina de diamante din Brazilia.....	302
"Idiotul-cretin" frumos, luminos și bun și "proasta" cea minunată.....	304
La schi.....	306
Cana albastră.....	309
De sub curcubeu.....	310
Raiul pe Pământ.....	311
Noaptea-zi.....	315
Rădăcini paralele.....	317
Cum să speli mașina într-o joi dimineață devreme și să trăiești frumos.....	319
De ce sunt colecționarii un fel de dragoni simpatici și altruști?.....	320

GEMELE DINĂUNTRU

PE URMELE GÂNDURILOR TALE.....	323
Să facem fotografii!.....	325
Busy, singing heart.....	326
Nefericirea e doar incapacitatea de a fi fericit.....	328
Când pământul NU fuge de sub picioare. Despre teamă, cu mult curaj.....	331
La plivă de buruieni și de gânduri.....	332
Instrucțiuni de drum spre nemărginire.....	335
Antivirale împotriva gândurilor – virus și împotriva răcelii de sezon.....	337
Ploaia care spală grădina și dușurile care spală gândurile.....	339
Privește spre cer cu nesaț!.....	343
Te plângi sau ești recunoscător?.....	344
Gânduri-mărgăritar.....	346
Miniaturi sub lupă.....	347
Dimineața!.....	349
Gânduri la cafea.....	350
Tirolana, încrederea și ADN-ul.....	351
Antrenamentul pentru dezamăgire cu efect garantat 100%.....	354
Ce ai în buzunar?.....	355
Gândește cu inima!.....	357
Despre trenuri și comunicare.....	358
Cum să te lași ghidat de stele, stingând luminile artificiale din jurul tău.....	359
Tirania zilelor cețoase de luni și a gândurilor negative.....	360
La volanul gândurilor tale.....	363
Curajul de a renunța la scuturi.....	364
Aliniere.....	365
Să vrei!.....	366
Libelulele și noi.....	367
Album de vacanță mare cât tot anul.....	371
Acasă.....	375
Tomberonul terapeutic.....	377
Cum să găsești obiecte pierdute ... și cum să înțelegi ușor ce anume este spre binele tău.....	379
Oglinda retrovizoare.....	381
Despre îndeletniciri matinale și miracole omenеști.....	383

POTECILE AMINTIRILOR 385

Mașina timpului și cărți 387

Uleiuri esențiale 389

Salut voios de Mărțișor 393

Nori pieptănați 395

Castane și nuci 397

Țurturele de sticlă 401

Biroul bunicului 403

Despre amintiri 407

Trezirea 409

Fă rai din ce ai! 411

Aripi pentru zbor 413

DIAMANTUL SECRET

FERICIREA LA TIMPUL PREZENT 415

Când vara și gândurile s-au oprit în loc..... 417

Dimineața, cu ochii închiși..... 419

Clipa..... 421

Dansul perfect al mării..... 423

Lanul de grâu și secunda eternă..... 425

Privește, respiră și taci..... 427

Libelula..... 429

Audiție „vizuală”: rapsodia Irisului Roz 431

O mie nouăzeci și două de flori..... 433

Invitație la *cocktail*, în amurg..... 434

Viața trăită plener 435

Timp pentru A FI..... 438

Contemplare: tangoul toamnei 439

Invizibilul vizibil 442

Șșșșt...! 443

Apus de soare în Alicante 445

Scurtă meditație..... 446

OAMENII – BRILIANTELE IUBIRII

COPIII, CALEA IUBIRII..... 447

Povești de adormit copiii?..... 448

Liberul arbitru e Darul!..... 449

Mugurii vii..... 453

Răzvrătirea împotriva Tatălui 454

Perfecti și ușor prostuți..... 457

Puiul de melc și buburuza galbenă, sau despre schimbarea de perspectivă..... 459

Șurubelnița și CNP-ul 461

Nu vreau să merg la școală!..... 463

Săbiile 465

The Big Picture..... 466

Schimbare de perspectivă..... 467

Ce poți învăța împușcând monștri cu suc de portocale, în postură de

ornitorinc..... 469

Îngerii la joacă 473

Cât de prețioasă e clipa!..... 475

James Bond și lucrările de control..... 476

Despre mere, copii și instinctul patern 477

Maestri și discipoli, de 1 Iunie..... 480

Să respir. Să văd..... 481

DRUMUL CĂTRE CEIALȚI, PRIN IUBIRE..... 483

Iubirea nu aduce fericirea!..... 484

Despre teama de a iubi..... 487

Iubirea 4D..... 488

Macul albastru sau despre iubire, la ea acasă 491

Îmbrățișarea Luciei..... 492

Despre îmbrățișare 493

Despre acceptare..... 494

Numele tău – șoaptă de iubire 495

Dragostea sau bogăția?..... 496

Fragili ca firele de iarbă..... 499

Trenul grăbit al vieții și îngerul păzitor..... 501

Despre instinct, sacrificiu și afecțiune... și despre Femeie..... 503

Prințesa în armură sau despre femeia modernă.....	505
Furia	507
Iubirea explicată simplu și practic	509
Șervețele cu muci și dulceață de nuci	512
Caracatițe și arici sau despre îmbrățișări (im)posibile.....	514
Fotografia imposibilă a iubirii	517
Trandafirul roșu și mesteacănul de lângă el.....	519
Povestea trandafirului galben și trist.....	521
Roșu și spini sau despre antonimul iubirii	523
Suflet de trandafir.....	525
Despre iubire, din nou, cu mult curaj.....	526
Iubirea WiFi.....	527
Despre relații delicate, "dificile" sau "provocatoare".....	529
Sufletul omenesc invizibil și pânda de păianjen vizibilă	531
Lecția de tandrețe a Rositei.....	535
Acum	536
Atât de multă iubire!.....	538
Agenda plină cu dragoste	540
Despre ciocolată, empatie și fericirea la superlativ.....	542
Pastile cu iubire.....	545

ÎN LOC DE CONCLUZIE

Fericire instantanee.....	549
Libelula-timp.....	551
Dedicație și mulțumiri.....	553

Povestea adevărată a nașterii libelulei Prefață la ediția a doua

Dragi cititori,

Nu am știut, până de foarte curând, cum ia naștere o libelulă, deși această insectă mă fascinează și mi-a provocat admirație de când mă știu. Informația legată de nașterea sa mă face să simt o uimire sporită și să înțeleg de ce simbolismul său este atât de bogat.

Iată povestea, care sper să vă placă:

Libelula nu se naște libelulă. La început, este o nimfă îngrozitor de urâtă, foarte asemănătoare unui gândac gri-marونیu respingător, care trăiește în apă și are apucături de prădător. Această primă etapă a vieții poate dura chiar și cinci ani. Până într-o zi, când nimfa hidoasă și lacomă, aparent sătulă să mai stea sub apă și să arate atât de respingător, simte că i-a venit ceasul schimbării. Așa că se urcă leneș pe un fir de iarbă care iese din apă și își așteaptă cuminte, la soare, preț de ore sau zile, propria moarte și renaștere glorioasă. Când trupul său urât s-a încălzit destul, din interiorul nimfei gri se ivește grațios frumoasa și delicata libelulă, care își abandonează fostul trup de gândac doar după ce și-a întins bine aripile fragile, pe care și le-a umplut cu grijă, milimetru cu milimetru pătrat, cu un lichid prețios, furnizat tot de carcasa veche și aparent inutilă.

Și dacă fluturele se naște din coconul de protecție pregătit deomidă, libelula se naște direct din trupul lipsit de apărare al nimfei acvatice, pe care îl va abandona, pentru a-și începe o nouă viață, la soare și în aer liber și curat.

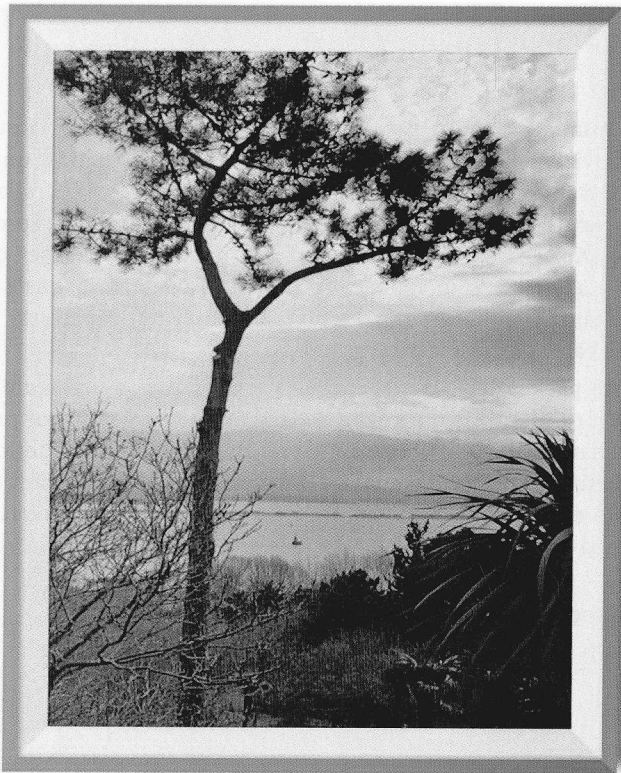
Privind cu uimire de copil filmarea nașterii incredibile a libelulei, am realizat implicațiile profunde și zguduitoare ale acestui proces de o rară frumusețe: fiecare ființă de pe Pământ, și mai ales, noi, oamenii, cei dotați cu inteligență, conștiință și suflet, trecem prin transformări și evoluții succesive care conduc, inevitabil, spre o nouă etapă a ființei, mai frumoasă, mai strălucitoare, mai fină, mai aproape de cer, de zbor, de lumină.

Fie că vrem sau nu, fie că suntem conștienți sau nu de evoluția noastră, aceasta este legea imuabilă a universului: devenim din ce în ce mai frumoși, pe măsură ce renunțăm la „hainele” vechi, la gândurile vechi, la obiceiurile vechi, în timp ce „îmbrăcăm” „straie” noi, luminoase și diafane și adoptăm gânduri noi, obiceiuri noi, într-un mediu nou, plin de lumină și de inspirație.

Călătorie plăcută și descoperiri remarcabile vă doresc să aveți, dragii mei, în timpul lecturii acestei cărți și în viața voastră în continuă transformare.

Zbor înalt și ușor spre lumină!

*Cu infinită iubire,
Irina*

Înainte de primăvară, când iarna a trecut și vremea frumoasă nu a înfrunzit, încă, tot ceea ce poate deveni verde, **avem privilegiul să vedem viața înainte de a se naște. Viața înainte de ființă.** Și asta pentru că arborii au această capacitate extraordinară: de a-și încetini procesele vitale până la punctul în care par uscați, adică morți sau, altfel spus, deveniți neființă. Urșii nu au această capacitate, deși hibernează. Iar ecografele cele mai performante ne pot arăta că bebelușul, în pântecul mamei, deși nenăscut încă, este deja ființă. Copacii și unele plante, în schimb, da, au puterea de a ne arăta neființa. Își lasă frunzele să se usuce, să cadă și să moară (de tot!) toamna, își usucă unele crengi (sau chiar pe toate, așa cum procedează, de pildă, micul meu smochin) și, uscându-se de bunăvoie, se lasă să moară. Apoi, primăvara, reînfrunzesc, ies din comă, înfăptuiesc minunea care ar lăsa o lume întreagă cu gura căscată dacă acest lucru li s-ar întâmpla an de an urșilor sau oamenilor. Desigur, sunt cazuri de moarte clinică documentate și persoane care au supraviețuit ca să poată povesti ce e „dincolo”. Dar nimeni nu a trecut prin acest proces an de an, iarnă după iarnă, așa cum fac arborii. Nu toți copacii, e adevărat. Unii rămân verzi și iarna. Eu vorbesc despre cei care se auto-condamnă la o moarte și la o reînviere ciclică, anuală. Despre aceia care ne permit să vedem „nevăzutul”, transformarea neființei în ființă, reînvierea din uscare. Cei care ne arată că **moartea este o aparență, o simplă transformare, o stare temporară, o formă de a vedea lucrurile.** Ce ne învață copacii supraviețuitori, înainte de a ne demonstra triumful vieții? Măcar trei lucruri:

- ✧ Că, dacă suntem atenți, putem vedea, dincolo de aparențe, invizibilul.
- ✧ Că uscăciunea, lipsa de sevă sau de energie sunt doar stări temporare, care durează până la momentul trezirii la viață.
- ✧ Că, deși au mereu la dispoziție pământul de unde își trag seva, fie iarnă, fie vară, copacii preferă să ia și pauze, și tocmai aparenta lor letargie din sezonul rece le permite înflorirea și înfrunzirea bogată.

Copacii "uscați" ne amintesc, înainte de primăvară, că viața există pretutindeni în potențialitatea ei absolută. Și, dacă și o piatră "seacă" este capabilă de a scoate scânteii de viață și lumină când e lovită, cu atât mai mult un copac uscat va fi mereu capabil de cel puțin trei lucruri:

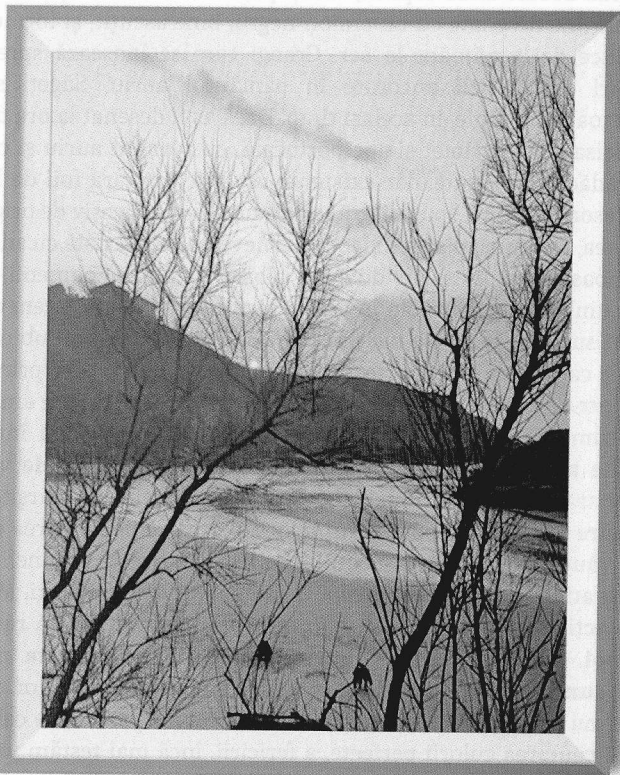
- ✧ să renască prin frunze și flori,

* **să se usuce** definitiv și să ardă în focul purificator al primăverii, când resturile sale sunt redade pământului sub formă de cenușă hrănitoare,

* **să ne dăruiască** flori, fructe, umbră, frunze verzi sau uscate, și, mai presus de toate, înțelepciune nouă, celor care dorim să îi privim, să îi VEDEM, să îi înțelegem.

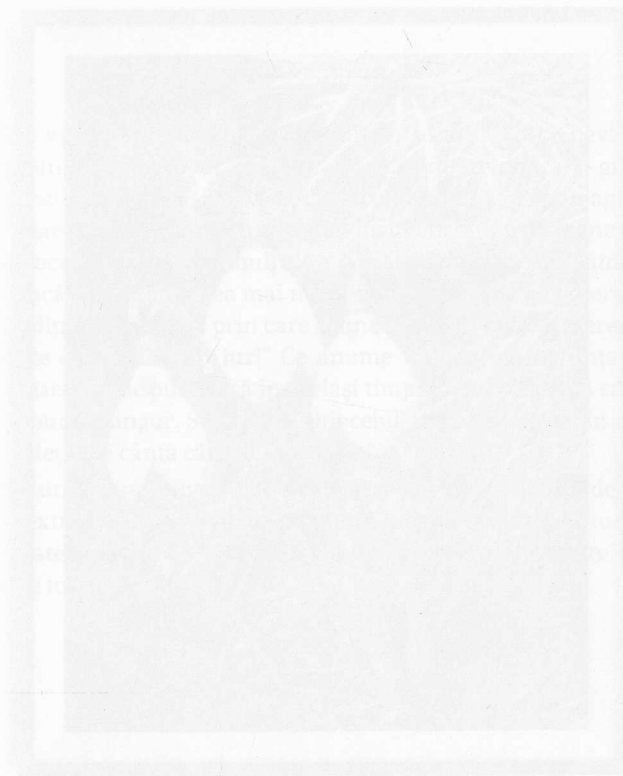
Planeta albastră?

Există, pe planeta noastră albastră locuri de o frumusețe stranie, chiar surprinzătoare. Locuri unde toate sunt diferite, altfel, create parcă pentru a-ți contrazice toate „clișeele” bine învățate la școală, la ora de desen, biologie sau geografie. Locuri unde cerul, deși albastru prin definiție, nu e deloc albastru; are toate nuanțele universului, mai puțin cele „clasice”. Locuri unde apa, fie ea râu, mare sau, poate, ocean sau lac, nu e nici ea albastră. Însă împrumută culorile cerului. Locuri unde copacii, creați pentru a fi verzi, așa cum bine știm, sunt linii fine desenate cu un creion negru, bine ascuțit, și formează o hartă care duce de la pământ la cer. Crengi care se lansează spre înalt precum focuri de artificii ancorate în pământul auriu. Săgeți subțiri îndreptate în toate direcțiile, în același timp. Dacă aș fi desenat la ora de arte plastice un peisaj cu cer violet și ape portocalii, cu pământ auriu și copaci-artificii, cu rădăcini nevăzute, dar existente undeva, în afara foii de hârtie, poate că profesorul mi-ar fi spus că exagerez sau că sunt excesiv de originală. Cu toate acestea, așa cum peisajele și locurile neverosimile există cu adevărat pe planeta noastră colorată nu doar în albastru, și noi, oamenii, ființe delicate care umblăm de colo-colo în aceste picturi originale, suntem de cele mai multe ori surprinzători. Ne naștem ca să iubim și ca să fim iubiți, ca să ne bucurăm și ca să dăruim bucurie. Totuși, în plimbarea noastră prin lume, la trecerea dintr-un tablou în altul, culorile bucuriei și ale iubirii se amestecă, uneori, așa cum apele dulci ale râului se amestecă atunci când întâlnesc valurile sărate ale mării. Așa cum albastrul cerului se umple de violetul apusului sau transparența râului de portocaliul soarelui la sfârșit de zi. Culorile noastre devin stranii privite dinafară și ceea ce poate părea egoism neverosimil, răutate sau nepăsare, sunt doar nuanțe amestecate, neliniști și încercări de a atinge echilibrul și armonia fără a face rău nimănui. **Motivul pentru care acționăm într-un fel sau în altul nu este niciodată răutatea, pentru că noi, oamenii, ființe delicate care populăm planeta noastră multicoloră, suntem fundamental buni.** Și, dacă efectele acțiunilor noastre par negative, nu înseamnă că și intențiile noastre sunt potrivnice celorlalți, ci doar că, în căutarea culorii perfecte, a fericirii, încă mai testăm nuanțele ideale. Nici pictorii, nici fotografiile nu sunt judecați atunci când lucrările lor nu înfățișează ceruri și mări mereu albastre. Poate că au ales filtre sau culori originale... poate că au ales să înfățișeze locuri neverosimile... îi judecăm pentru alegerile lor? Putem opta să vizităm alte expoziții sau să admirăm alți

artiști, putem alege să credem că cerul este doar albastru. În realitate, însă, **așa cum cerul e mult mai frumos când e acoperit pe alocuri de nori, și noi, oamenii, suntem foarte frumoși în imperfecțiunea culorilor noastre amestecate.**

Și, dacă venim din lumină și suntem lumină, să îi dăm voie luminii să ne coloreze frumos sufletele, cu iubire și bucurie chiar și atunci când norii, vântul, furtunile amestecă într-un mod neverosimil culorile sufletelor și ale intențiilor noastre.

Puși care scriu

...și dăruiește glorioasă de aprilie. În liniștea camerei inundată de soare, s-a...

Puternic și fragil!

De unde vine forța care trage lujerul fin în sus? Forța nevăzută care transformă un bulb îngropat în țărâna rece în floare delicată, grațioasă și pură? Cum este acea forță vie care luptă cu gravitația și îndreaptă tulpina fragilă și floarea gingașă în sensul opus magnetismului Pământului? Cum reușește ghiocelul, după mai mult de nouă luni de stat sub pământ, să se refacă și să facă, triumfător, cea mai inechivocă declarație de putere, de forță, de dârzenie din univers? Cea prin care spune „Eu pot!” mereu, mereu. **„Eu pot indiferent de condițiile din jur!”** Ce anume transformă neființa în floare fragilă și neasemuit de puternică în același timp? Capul plecat cu smerenie al florii ne răspunde singur. Se înclină ghiocelul, prin floarea sa, în fața forței nevăzute a vieții și-i cântă cânt de clopoței.

Dacă ne uităm bine, bine la noi înșine, le avem și noi: și forța de a răzbi, și fragilitatea extremă a ființei vii. Să nu uităm de smerenia și grațitudinea care ne-au fost date și ele în dar! Astăzi mulțumesc pentru viața care palpită în mine și peste tot în jurul meu!